

1867-08-07

AFSENDER

Georgia Skovgaard

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Læsevejledning:

Foto 1 viser side 4 og 1

Foto 2 viser side 2 og 3

Omtalte personer:

Vilhelm Bissen

Meta Boisen

Ada Frederiksen

N.L. Høyen

Janus la Cour

Susette Maribo

D.G. Monrad

Louise Monrad

Betti Julie Marie Muhle

Gertrude Muhle

Arkivplacering:

Mappe 4 nr. 37

DOKUMENTINDHOLD

Georgia er for nylig hjemvendt fra Nysø. her har hun fået brev fra Louise Dorothea Monrad. Hjemme i Rosenvænget er Meta Boisen logerende. Hun fortæller om et brev fra Italien, som omhandler en arv der skal fordeles mellem hende tanter og onkler.

TRANSSKRIFTION

Mappe 4 nr. 37

Den 7de August 1867

Min Kjære Mand!

Drengene fik da meget travlt, da Det Brev kom, hermed følger Frugterne heraf. De er meget søde alle tre, Joakim aldeles optaget af Bissens Insekter, Niels følger med ham, men uden at tegne, han nyder idet hele taget til gavns Ferien med Ingenting at bestille, det kan han saa mageløst. Han gjorde da mest Lykke hos Tante, Joakim er jo ogsaa over den Alder, men hun roste dem alle tre for saa pænt de sad ved Bordet o.s.v. Jeg har saa meget at fortælle, hvor skal jeg begynde? Paa Nysø fik jeg Brev fra LD¹; et rigtig rart Brev, maaske kan jeg sende Dig det, men dog ikke før jeg har været hos Adda, der vilde jeg have været ud i dag, men nu regner det; hun har det ret godt, men skal ligge i nogen Tid endnu, Monrads havde det godt "Fader er altid fornøiet" siger LD, og saa skildrer han meget morsomt deres Liv og Reise,

-2-

men det er for vidtløftigt at fortælle.

I Søndags tog vi da fra Nysø, det var et mageløst Veir, vi smilede lige fra Præstø, hvor var det skønt hele kysten lige til Stevns, og saa til den anden Side Møen lys og straalende, og Søen saa blaa, ganske grøn, naar vi lagde til Skibsbroerne, saa blæste det lidt op, men ikke mere end behageligt var, og saa, da vi naaede Amager, seilede vi i en Skov af Skibe lige til vi naaede Kbh., og nordpaa var der ligesaa mange, jeg har aldrig før set saa mange samlede, kan du forstaae at det var deiligt?

Og saa herhjemme! For, yndigt vi har jo, men forkert saa det rigtig nok ud, Maleren gaaer endnu og roder i Stuerne, saa vi boer som til Gjæst hos os selv, eller rettere hos La Cour, for her i hans Malerstue hygger og boer vi, i hans Kammer og Gjæstekammeret sover vi, her er jo Plads nok, og efter at jeg har flyttet nogle Staffelier bort, er her bleven meget hyggeligt, naaer Veiret er godt,

-3-

har vi Spisestue i Haven. Meta boer saa i Havestuen, og i disse Dage, det har været solskin, har hun været ude det meste af Dagen, hendes Seng

staaer saadan. Men det gaae lidt ud over Plænen, for naar om Bordet staaer saa omtrent [?] saa har vi ikke Plads til at gaae uden om Græsset, men det kan vel blive godt, den ser ellers tæt og godt ud.

Det staaer i det hele taget godt i Haven. Natblomsten blomstrer, og der foran er det blevet temmelig tæt. Urter og Bær derimod er det ynkeligt med. Jeg ved ikke, hvad jeg skal sylte. Bare Du kunde skaffe mig nogle af de deilige Tyttebær? Kan du ikke faae [?Vater] til at sylte en stor Krukke fuld, som Du saa kunde tage hjem med Dig?

Tænk bare, da jeg sad paa Dampskibet fik jeg saadan en umaadelig lyst til at give Børnene en god Dag og reise over til Dig og vandre med Dig i Lyngen og paa alle de deilige Steder, og da jeg nu var oppe hos Høyens, saa begynder han ganske [?] at tale til mig om, at jeg skulde reise derover med Børnene, saa gjorde det jo ikke noget, om Drengene forsømte

-4-

en Maanedes Skolegang, naar de blev ældre, gik det ikke længere. Han havde af Frk. Collet hørt, at Du havde leiet Pavillonon deroppe, og saa syntes han, at Du godt kunde have os der med. Har Du hørt saa galt? Og mit Hjerter bankede derved, men Du kan være rolig, jeg kommer naturligvis ikke.

Skal jeg sende Dig penge?

Har Du saa kontant, om jeg maa lade Vei Petersen gjøre Rendestenen [?]? den er ækel, eller har vi ikke Raad?

Jeg har havt Brev fra Italien, Federigo deler Arven imellem Onkel Carl, Tante Betty og Sysette. Tante Bettys Del er egentlig til Gertrude og han har overdraget mig at sætte Pengene saadan fast, at de ikke kan gaae i [Faderen]. I den Anledning har jeg talt med Vinthers og Din Onkel, jeg ved endnu ikke, hvordan det sker, Vinther reiser i morgen blandet andet til Himmelbjerget.

Hos Onkels har de det godt, og jeg er næsten færdig med min Forkjølelse. Nu vil jeg stoppe, for jeg skal endelig have skrevet til Italien og til Nysø.

Din egen gamle Kone

; et rigtig rart Brev, maaske kan jeg sende Dig det, men dog ikke før jeg har været hos Adda, der vilde jeg have været ud i dag, men nu regner det; hun har det ret godt, men skal ligge i nogen Tid endnu, Monrads havde det godt "Fader er altid fornøiet" siger LD, og saa skildrer han meget morsomt deres Liv og Reise,

-2-

men det er for vidtløftigt at fortælle.

I Søndags tog vi da fra Nysø, det var et mageløst Veir, vi smilede lige fra

Præstø, hvor var det skjønt hele kysten lige til Stevns, og saa til den anden Side Møen lys og straalende, og Søen saa blaa, ganske grøn, naar vi lagde til Skibbroerne, saa blæste det lidt op, men ikke mere end behageligt var, og saa, da vi naaede Amager, seilede vi i en Skov af Skibe lige til vi naaede Kbh., og nordpaa var der ligesaa mange, jeg har aldrig før set saa mange samlede, kan du forstaae at det var deiligt?

Og saa herhjemme! For, yndigt vi har jo, men forkert saa det rigtig nok ud, Maleren gaaer endnu og roder i Stuerne, saa vi boer som til Gjæst hos os selv, eller rettere hos La Cour, for her i hans Malerstue hygger og boer vi, i hans Kammer og Gjæstekammeret sover vi, her er jo Plads nok, og efter at jeg har flyttet nogle Staffelier bort, er her bleven meget hyggeligt, naaer Veiret er godt,

-3-

har vi Spisestue i Haven. Meta boer saa i Havestuen, og i disse Dage, det har været solskin, har hun været ude det meste af Dagen, hendes Seng staaer saadan. Men det gaae lidt ud over Plænen, for naar om Bordet staaer saa omtrent [?] saa har vi ikke Plads til at gaae uden om Græsset, men det kan vel blive godt, den ser ellers tæt og godt ud.

Det staaer i det hele taget godt i Haven. Natblomsten blomstrer, og der foran er det blevet temmelig tæt. Urter og Bær derimod er det ynkeligt med. Jeg ved ikke, hvad jeg skal sylte. Bare Du kunde skaffe mig nogle af de deilige Tyttebær? Kan du ikke faae [?Vater] til at sylte en stor Krukke fuld, som Du saa kunde tage hjem med Dig?

Tænk bare, da jeg sad paa Dampskibet fik jeg saadan en umaadelig lyst til at give Børnene en god Dag og reise over til Dig og vandre med Dig i Lyngen og paa alle de deilige Steder, og da jeg nu var oppe hos Høyens, saa begynder han ganske [?] at tale til mig om, at jeg skulde reise derover med Børnene, saa gjorde det jo ikke noget, om Drengene forsømte

-4-

en Maanedes Skolegang, naar de blev ældre, gik det ikke længere. Han havde af Frk. Collet hørt, at Du havde leiet Pavillonon deroppe, og saa syntes han, at Du godt kunde have os der med. Har Du hørt saa galt? Og mit Hjerter bankede derved, men Du kan være rolig, jeg kommer naturligvis ikke.

Skal jeg sende Dig penge?

Har Du saa kontant, om jeg maa lade Vei Petersen gjøre Rendestenen [?]? den er ækel, eller har vi ikke Raad?

Jeg har havt Brev fra Italien, Federigo deler Arven imellem Onkel Carl, Tante Betty og Sysette. Tante Bettys Del er egentlig til Gertrude og han har overdraget mig at sætte Pengene saadan fast, at de ikke kan gaae i

[Faderen]. I den Anledning har jeg talt med Vinthers og Din Onkel, jeg ved endnu ikke, hvordan det sker, Vinther reiser i morgen blandet andet til Himmelbjerget.

Hos Onkels har de det godt, og jeg er næsten færdig med min Forkjølelser. Nu vil jeg stoppe, for jeg skal endelig have skrevet til Italien og til Nysø.

Din egen gamle Kone

¹ Louise Monrad

Monneds Kælgang, naar de blev
oldere gik det til de Længe om. Han
havde af Fr. Collet hørt, at Da havde
Kort Prædiken den oppe, og han sp
te han, at Da gik kunde have en de
mod. For Da høit på guldet og mit
Hjerte bankede derud, men Da kom
som vel, og kommer naturligvis
ikke.

Skal jeg sende Dig Pengen
For Da jeg søftent om, og man
endte til Peteren gives Kærlighed ved
den er sket, eller har i det Skid?
Jeg har hørt Brev for Helene,
næsten, dels kom i mellem
Doktor Carl, Tante Betty og
Lillemor. Tante Bettyes Brev er meget
Lig til Jesterne, og han har anledning
mest af Jesterne Pengen for den Brev
at de Brev kan gøre i Talerne, i
den anledning har jeg talt med hende
og Da endte, og ved end i den Brev
hvordan det skete. Brevet var for
ingen sket endte til Himmelen
gjort.
For Brevet har de det gætt, og jeg er
næsten for, og end i den Brev
han vil jeg stoppe i dag, for jeg skal
have forenet til Helene og det Brev
Den nye gamle kom

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 4 Nr. 37

Den 7. August 1884

Min kjære Mand!

Drengene fik de meget travlt
da Dit Brev kom, kender jeg
Drengene derud. De er meget p
alle tre, Jakob aldeles og tegner
af Brevs Brevet, Kels følger
med ham, men end at tegne, han
nogen sketstegnet tilgængel
med ingenting at hestille, det kan
han for nægelske, han giver de
mest Lykke hos Tante, Jakob
er jo offte over den Brev, men
han søft den alle tre for
seent de for ved Brevet 1/2. 1/2.
Jeg har for meget at fortælle, han
skal jeg begynde. For til
Brev for L.D., at rigtig Brev
man kan jeg sende Dig det, men
dog. Altså for jeg har været hos
den vilde, og har været i dag,
men en regner det, han har det
selv gætt, men skal jeg i nogen
inden. Monneds havde det
gætt, Fader er altid fornøiet
fjerde L.D., og for skal den
mest udførelt deres Lige og Brev.

[illegible]